

Veer kruipt op de rug van Pek.
Zo gaan ze op stap.
Met de zon op hun snoet.
Ze lopen voorbij Moes en Soes en Loes.
'Moet je dat zien!' roept Moes.
'Een eend en een poes,' lacht Soes.
'Dat duurt nooit lang.'
En Loes zucht: 'Ze zijn zo dom.'
Maar Pek steekt zijn hoofd in de lucht.
Hij is blij met zijn vriend.
Stevig stapt hij door.

Dan zien ze Kroos en Kruus en Kroes.
'Kijk daar!' roept Kroos.
'Eén hap,' lacht Kruus,
'en Veer is weg.'
En Kroes zucht:
'Een poes is vals en vuil.'
Maar Veer steekt haar bek in de lucht.
Ze is trots op haar vriend.
Zacht streelt ze zijn vacht.

Veer slaapt met haar hoofd op de buik van Pek.
En Pek krult zijn staart om Veer heen.
Pek let goed op
want Moes en Soes en Loes zijn jaloers.
Ze kijken vaak naar Veer...

Het nest van Veer is net goed voor twee.
Pek en Veer eten een hoop koek.
Ze lachen.
Ze praten.
Ze zwijgen.
Pek kriebelt Veer met zijn staart.
Ze lachen weer.
'Ik ben zo blij,' zucht Veer.
En Pek spint:
'Ik blijf voor altijd bij jou!'

Vanaf die dag doen Pek en Veer alles met twee.
Ze lopen zij aan zij.
Ze eten een hapje hier
en een hapje daar.

